

Трансформація європейських снів у керамічні подушки, або Як розвинути креативне МИСЛЕННЯ У СТУДЕНТІВ

Лариса МАРЧУК
(Львів)

Яніна Миронова.
«Європейські сні». Керамічна пластика.

Чимало людей полюбляють нарікати на теперішні важкі часи, які вважають особливо несприятливими для творчих особистостей. Є думка, що нині в суспільстві мистецькі професії нівелюються. Як сьогодні працюють і готують фахівців на кафедрі художньої кераміки Львівської національної академії мистецтв, «Віче» поцікавилася у її завідувача, доктора мистецтвознавства Оresta ГОЛУБЦЯ:

— Я переконаний: якщо хочеш здобути якісні знання, опанувати художній фах і чогось досягти в житті, то сьогодні — твій час. Про це я завжди кажу своїм студентам. Не треба боятися перешкод, турбуватися заздалегідь про те, де працюватимете, чи буде можливість застосувати свої здібності тощо. Необхідно постійно прагнути працювати творчо. Яскравим доказом того є здобутки нашої студентки Яніни Миронової, котра родом із Донецька. Одного разу від академії вона поїхала до Польщі на міжнародний симпозиум з кераміки, з якого повернулася неабияк враженою. Відтоді намагається бувати на таких творчих зустрічах двічі-тричі на рік. Вона виконала дипломну роботу «Європейські сні» і вкотре продемонструвала своє креативне мислення. Яніна створила композицію у формі керамічних подушок з прапорами європейських держав, серед них також український прапор.

— Скажіть, будь ласка, з креативним мисленням народжуються чи його можна набути в мистецькому вузі?

— До нас приходять молоді люди, котрі мають бажання навчитися мистецтва художньої кераміки. Молодь є носієм нового мислення. Тому студенти легко сприймають нові технології, їм менш властиве стереотипне мислення. А відтак у студента можна розвинути цю креативність навіть тоді, коли на початку навчання вона була непомітною. До того ж наш вуз — елітарний мистецький заклад, який не може масово випускати художників. У кожного студента є власний шлях розкриття своїх здібностей, а завдання викладачів — допомогти в цьому.

— Кафедрі художньої кераміки Львівської національної академії мистецтв виповнилося 65 років. Невже вона залишається єдиною в Україні, де мож-

на здобути вищу освіту з цієї спеціальності?

— Так, це справді єдиний навчальний заклад в Україні, де ще можна здобути академічну освіту за спеціальністю «художня кераміка». Наші випускники — нині відомі художники Андрій Бокотей, Ярослав Мотика, Зиновій Флінта, Іван Микитюк, Микола Трегубов, Любомир Медвідь, Іван Марчук, Ярослав Скакун та інші.

Однак за 20 років незалежності України відбувся активний процес руйнації підприємств, передусім фарфорових заводів, тож зменшився попит на фахівців цієї спеціальності. Свого часу наші випускники працювали головними художниками на відомих вітчизняних фарфорових заводах — Київському, Полонському, Баранівському, Полтавському, Бориславському, Коростенському, Тернопільському та інших. Більшість цих підприємств уже не існує. Чому так сталося, важко сказати. Чи не на догоду китайському бізнесу? Китай — батьківщина фарфору, однак та китайська фарфорова продукція, яка сьогодні є на нашому ринку, нерідко сумнівної якості.

— Які перспективи відродження львівської художньої кераміки як потужної складової декоративно-ужиткового мистецтва, якою вона була у другій половині ХХ століття?

— Це вже історія, але вона є славною і повчальною. У 60-х роках у Львові в мистецькому світі відбувся масовий перехід художників у декоративно-ужиткове мистецтво. Те саме відбувалось і в Прибалтиці. Свої мистецькі ідеї художники свідомо перенесли у сферу декоративно-ужиткового мистецтва, яке вважалося другорядним і не підлягало контролю з боку ідеологів від комунізму. Все це розпочалося зі Львова й поступово поширилося на всю Україну. Відтак було створено чимало мистецьких робіт, котрі стали відомими у світі. Наші художники одержували найвищі нагороди у Франції, Італії — і це тоді, коли ніхто з них не мав змоги туди поїхати. Коли почався розпад Союзу, декоративно-ужиткове мистецтво втратило свою унікальність.

За останніх п'ять років художня кераміка в нашому вузі стала однією з найпопулярніших спеціальностей. Уже з'явилися приватні підприємства, котрі починають продукувати кераміку. Ми співпрацюємо з однією львів-

Олег Малишко.
Декоративний таріль.

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:
Віктор КОРНЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКИЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлія ЮФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНИЮК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приймальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер **Ірина КИСІЛЬ**,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 234-67-78,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 234-67-78,

Олександр ДЕМСЬКИЙ – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Олександр МАЛІЄНКО – 235-81-56,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ – 235-79-55,

Світлана ФІЛОНЕНКО – 234-67-78

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач **Ольга КЛЕЙМЕНОВА** – 235-79-52,

Людмила ПУЗИКОВА, **Лариса МАРЧУК**,

Євген ТИЩУК

Літературні редактори: **Олена ЧОПОВСЬКА**,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМІВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – **Ольга ПРОКОПЧУК** – 235-81-56

Верстка – **Анна СЕРДЕЧНА** – 235-81-56,

Наталія РЕПЕЦЬКА – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, **Діана ТОКОВЕНКО**

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2012.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редактування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

реklamних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 8.02.2012.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № С12-38. Тираж 2140 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «КЖД «Софія»

08000, Київська обл., Макарівський р-н,

смт Макарів, вул. Першотравнева, 65

Свідчення про державну реєстрацію

A01 № 22 9953 від 26.11.2008 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її

комітетах, адміністрації Президента України,

Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він

також надходить до бібліотек Конгресу США та

Ради Європи, до Книжкової палати України,

Національної бібліотеки України імені В. Вер-

надського, Національної парламентської, Держ-

авної науково-технічної, Державної бібліо-

теки для юнацтва, Державної науково-педаго-

гічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

72

Проект

«Найкращі часи, найгірші часи. Відродження та Апокаліпсис у сучасному мистецтві» – таку назву матиме бієнале сучасного мистецтва ARSENALE 2012, яка перетворить Мистецький Арсенал з 17 травня по 31 липня на музей світового рівня, а Київ – на один із найважливіших світових арт-центрів.

Виставка складатиметься з робіт близько ста митців і зосередиться довкола чотирьох основних ідей: «Невтомний дух», «В ім'я порядку», «Плоть» та «Неспокійний сон».

За словами куратора ARSENALE 2012 Девіда Елліотта, це виставка, що сфокусує увагу на використанні сучасними митцями естетики та мистецтва минулого для рецепції і вираження сучасності та майбутнього. І столиця України, з її багатогловою історією та незрівнянною культурною спадщиною, є найкращим місцем для такого масштабного мистецького заходу. Адже, крім провідних українських митців і молодого покоління вітчизняних художників, у виставці візьмуть участь майстри світового рівня. До того ж географія Першої Київської міжнародної бієнале сучасного мистецтва охопить майже всі країни –учасниці Євро-2012.

ARSENALE 2012 – фантастичний проект про мистецтво та життя в сьогоденному світі – стане головним культурним проектом року та наймасштабнішою мистецькою програмою для гостей Континентального чемпіонату з футболу.

Г. М.

Наталія Куберська. «У пошуках спорідненості». Керамічна пластика.

Мирослав Катаран. «Маска».

Ігор Колба. Декоративна ваза.

Копія італійської майоліки.

ською фірмою, яку створив наш випускник. Вона спеціалізується на виробництві художньої кераміки. Наші студенти на її базі виконують свої дипломні роботи. А ще ми успішно співпрацюємо із Сумським фарфоровим заводом, де студенти проходять практику.

– Отже, художня кераміка трансформується в нові форми ужиткового мистецтва через дизайн?

– Кераміка, як найдревніший і довговічний матеріал, яким послуговувалися ще за античних часів, і нині не втрачає своєї актуальності. З кераміки виготовляють покриття для корпусів літаків, ракет, а також двигуни, гальмівні системи для автомобілів тощо. Існує промислова будівельна керамічна індустрія. Триває процес реанімації художньої кераміки. Сьогодні заможні люди прагнуть оздоблювати свої помешкання мистецькими творами, які мають реальну цінність. Модно прикрашати інтер'єри виробами з кераміки – декоративними пластинами й тареллями, керамічними каменями, печами тощо.

– Як на кафедрі художньої кераміки розвиваються міжнародні зв'язки з іншими мистецькими вузами?

– Наші наукові дослідження з проблем теорії і практики сучасної художньої кераміки пов'язані з академіями мистецтв у Вроцлаві й Мінську, а новітні технології – з такими країнами, як Латвія, Німеччина, Польща, Росія, Білорусь. Мистецькі проекти, конференції, виставки відбуваються спільно із зарубіжними навчальними закладами. Викладачі та студенти нашої кафедри – постійні учасники міжнародних мистецьких виставок, пленерів, зокрема, у Слонному, Оберніках-Сльонських, Горлиці, що в Польщі. Сьогодні, як ніколи, всі кордони для спілкування із зарубіжним мистецьким світом відкриті. А для творчої особистості свобода спілкування є дуже важливою, бо дає можливість кожному зробити правильний вибір у житті.

У полоні вічно голодного чудовиська

На вернісажі творів Євгена Волобуєва «Усе життя – живопис» у Національному художньому музеї України зібралось багато прихильників творчості легендарного живописця.

Ніла ІВАНЕНКО,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

2012-го майстрові виповнилося б 100 років. Експоновані роботи потрапили до виставкової зали з колекції НХМУ та з майстерні художника. Теплі й зворушливі образи на картинах перегукувалися з настроєм предметів, що оточували митця за життя: філіжанок, рушників, глечиків, берестяних аркушів... Відвідувачі також побачили маловідомі малюнки, начерки майбутніх творів, які прочинили сторонньому оку дверця творчої лабораторії Євгена Всеволодовича.

Дочка художника Наталія представила на відкритті експозиції свіжовидану книжку «... Реалізм – это такое сильное, живучее, огромное, вечно голодное чудовище...». До неї ввійшли спогади, роздуми художника, документи, ескізи, що були знайдені в майстерні вже після смерті Євгена Волобуєва.

Свого часу художник із сумом констатував: «У мені від народження було закладено програму на живопис, а засоби для її виконання були дуже обмежені. Такі, як енергія, практичний здоровий розум... Мені довелося все життя заощаджувати сили, відмовляючись від усього на світі в ім'я реалізації програми. У результаті я зробив дуже мало, а втратив, мабуть, дуже багато. Але інакше я не міг, і якби почав жити спочатку, все було б так само».

Добрика **Вісне**
журналу

Євген ВОЛОБУЄВ (1912–2002) – український живописець, автор пейзажів, натюрмортів, жанрових картин. Народився в селі Варварівці Харківської області. Випускник Харківського та Київського художнього інститутів (майстерні Ф. Кричевського, Д. Шавикіна). Народний художник України. Жив і працював у Києві.

